

gentagne Gange er kommen det Fjælfsterffe Digelag til Hjælp med ligefremme Gaver. Det vil maaffe være i ærede Medlemmers Grindring, at der paa Finantsloven for 1876—77 blev bevilget et Beløb af 40,000 Kr. som ligefrem Gave til det Fjælfsterffe Digelag, og at der endvidere paa Tillægsbevillingsloven samme Aar blev bevilget 44,870 Kr. 36 Ø. ogsaa som Gave til det Fjælfsterffe Digelag. Man ser altsaa, at Fjælfster har modtaget som ren Gave fra Statskassen et samlet Beløb af c. 85,000 Kr. Naar man nu erindrer, at Antallet af Enheder for Lollands Vedkommende er ca. 4 Gange saa stort som Antallet af Enheder for Fjælfsters, forekommer det mig, forsaavidt man da vil stifte Bind og Veirige mellem Lolland og Fjælfster, at man burde komme Lolland til Hjælp med et Beløb, der var 4 Gange saa stort som det, der er bleven udbetalt til Digelaget paa Fjælfster; altsaa, jeg ser ikke rettere, end at det lollandste Digelag har Krav paa et 4 Gange saa stort Beløb eller ca. 340,000 Kr. fra Statens Side som Gave, og først da vil den nuværende strigende Ulighed mellem Lollands og Fjælfsters Digelag nogenlunde være bleven udjævnet. Men ogsaa i en anden Henseende er Fjælfster meget heldigere stillet end Lolland, og det er med Hensyn til de aarlige Vedligeholdelses- og Administrationsudgifter. Det er ganske vist meget vanskeligt for en Udenforstaaende at komme til ngragtig Kundskab om disse Udgifters Størrelse, men det kan dog tilnærmelsesvis lade sig gjøre ad en Omvei, der end yderligere beviser, at Fjælfster er bleven betydelig favoriseret. Sagen er nemlig den, at ved forskjellige Bidrag, der i sin Tid bleve stjænkede af Centralkomiteen, blev en Del Enheder faaede paa Lolland som paa Fjælfster fritagne for Paaligning til Renter og Uddrag af Laanet i Privatbanken. Antallet af disse Enheder udgjør for Lolland kun $\frac{1}{15}$, medens Antallet for Fjælfster derimod udgjør $\frac{1}{8}$. Man ser altsaa, at ogsaa her er Fjælfster bleven betydelig begunstiget. Disse Enheder, der altsaa ikke svare Noget til Amortisation af Anlægskapitalen, men kun til Vedligeholdelse af Digerne, have i 1880 kontribueret for Lolland $14\frac{1}{2}$ Øre og for Fjælfster kun 1,388 Øre pr. Enhed. Man kan heraf altsaa skjønne, at Fjælfster er langt heldigere stillet end Lolland, hvad angaar Amortisationerne ved Vedligeholdelsen og Administrationen. Jeg tror saaledes her at have paavist, at der er begaaet en Uretferdighed mod Lolland, og at det er paa Tide, at man søger at gjøre det godt igjen ved at komme til Hjælp paa en Maade, der vil kunne jleses af de vedkommende Egnes Beboere. Ganske vist have Digerne derne paa Lolland været og ere endnu til Gavn for Befolk-

ningen, og der vilde maaffe ikke have været Noget at beklage sig over, forsaavidt Anlægskapitalen ikke var bleven saa stor. Det er overhovedet en Gaade, som vist aldrig vil blive løst, hvorledes det har været muligt, at Anlæget af Digerne paa Lolland kunde løbe op til en saa enorm Størrelse af 2,177,110 Kr. 52 Øre. Det forekommer mig, at Ledelsen med Anlæget af disse Diger maa have været meget mangelfuld, ligesom der overhovedet ikke synes at have været iagttaget den fornødne Økonomi. Det er blevet fortalt mig af en Mand, hvis Ord jeg ikke har Grund til at drage i Tvivl, at da et Dige var blevet anlagt Syd for Natsskov tæt ved Østerfsvogaard, viste det sig senere, at Ingeniøren havde taget fejl og lagt det paa et forkert Sted; derfor skulde det senere flyttes, og dette Experiment kostede 70,000 Kr. Trede Medlemmer ville forstaa, at hvis man meget ofte eksperimenterer paa denne Maade nebe paa Lolland, saa er det ikke underligt, at Anlægskapitalen er gaaet op til en saa enorm Høide. Jeg skal tillade mig at slutte mine Udtalelser med det Haab, at der nu i Virkeligheden maa blive gjort Noget for Beboerne derne paa Lolland. Det Beløb, der her er foreslaaet, forekommer mig kun at være som en Draabe i Havet. Det er min Mening, at der her maa ydes en større reel Hjælp, hvis ikke mangen en flittig og driftig Landmand nebe paa Lolland skal blive nødsaget til at forlade sit Hus og Hjem. Der er for ikke mange Dage siden her i Thinget indbragt en Adresse til den høie Regjering og til Rigsdagen, understrevet af 821 Digeftatydere. Jeg haaber, at der maa blive taget Hensyn til denne Adresse, og at den høitærede Indenrigsminister vil tage under Overveielse, hvad der kan gjøres, og forsøge paa at fremkomme med Forslag, der kan lette den tilstedeværende Nød derne paa Lolland. Dermed skal jeg slutte, idet jeg paa det Barmeste skal tillade mig at anbefale denne Sag saavel til den høitærede Indenrigsministers som til Finantsudvalgets og Thingets fortsatte Velvillie.

Bajer: Paa § 14 under Nr. 35 er opført en Udgift af noget over 43,000 Kr. i Anledning af Enkedronning Caroline Amalies og Arveprindsesse Carolines Bisættelse. Det oplyses i Bemærkningerne, at det er i Overensstemmelse med de hidtil fulgte Regler, at disse Udgifter ere afholdte af Statskassen. Jeg veed ikke, hvor de Regler, der her er Tale om, skulle søges, men jeg antager, at de maa søges hinfides 1849, at de altsaa stamme fra Genevoldsmagten. Nu antager jeg, at der ved denne Leilighed vil blive omtrent lignende Grundsætninger gjort gjældende, som ved Pensioner, idet jo nemlig Pensionloven af 5te